

manifestations of frustration are described. The article shows that the adaptive nature of frustration, as well as its main characteristics, aimed at an individual's self-preservation, prevent the individual's development and life activities; moreover, the individual's self-restrains are determined by social-cultural norms. The latter, in turn, are represented in discourses.

The article pays special attention to the individual's subjective reflection of frustrating situations. This readiness for frustration overcoming can be characterized as an individual psychological tolerance for frustration. The article shows that the social-psychological aspect of an occurred frustration is not limited only by apperception and cognition. A behavioural, social-role factor of frustration is important also. Thus, we can talk on: 1) individual self-actualization of a frustration state; 2) a behavioural expression of the frustration.

The constructive reactions to frustrating situations are related mostly with re-estimation of activities, creative re-understanding of the goals and new used means.

The article proves that overcoming of the destructive effects associated with frustration inevitably requires actuation of the mechanisms of personal reflection.

Keywords: personality, frustration, personal reflection, destructive consequences, life activities.

УДК 159.923:[355.237.082:379.8]

М.Р. Цимбал

ДОСЛІДЖЕННЯ ВІЛЬНОГО ЧАСУ КУРСАНТА В ПЕРІОД ПІДГОТОВКИ У ВИЩОМУ ВІЙСЬКОВОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

М.Р. Цимбал. Дослідження вільного часу курсанта в період підготовки у вищому військовому навчальному закладі. У статті висвітлено низку теоретичних підходів до проблематики вільного часу та дозвілєвої діяльності. Розглянуто дослідження сучасних вчених щодо дозвілля. На основі емпіричного дослідження, проведеного серед курсантів Військової академії, виявлено значущий взаємозв'язок між виконанням навчальних завдань і ефективністю самоорганізації дозвілєвої діяльності.

Детально проаналізовано показники, характерні для психологічних особливостей організації вільного часу майбутніх офіцерів в умовах підготовки у вищому військовому навчальному закладі. Проаналізовано сутність задоволеності вільним часом, орієнтованості майбутнього офіцера на самовдосконалення, ініціативності курсанта або пасивності.

Ключові слова: підготовка майбутніх офіцерів, вільний час, дозвілєва діяльність, задоволення вільним часом, ставлення до виконання навчальних завдань, ініціативність, пасивність, особистісний ріст, деструктивність.

М.Р. Цимбал. Исследование свободного времени курсанта в период подготовки в высшем военном учебном заведении. В статье освещено ряд теоретических подходов к проблематике свободного времени и досуговой

деятельности. Рассмотрены исследования современных ученых в отношении досуга. На основе эмпирического исследования, проведенного среди курсантов Военной академии, установлена значимая взаимосвязь между выполнением учебных задач и эффективностью самоорганизации досуговой деятельности. Детально проанализированы показатели, характерные для психологических особенностей организации свободного времени будущих офицеров в условиях подготовки в высшем военном учебном заведении. Проанализированы сущность удовлетворенности свободным временем, ориентированности будущего офицера на самосовершенствование, инициативности или пассивности курсанта.

Ключевые слова: подготовка будущих офицеров, свободное время, досуговая деятельность, удовлетворение свободным временем, отношение к выполнению учебных задач, инициативность, пассивность, личностный рост, деструктивность.

Постановка проблеми. Державна цільова соціальна програма "Молодь України" на 2016-2020 роки, побудована для молоді до 35 років, відмічає проблеми, які потребують розв'язання, у тому числі, низький рівень організації та культури молодіжного дозвілля [5]. У процесі підготовки курсантів силових структур організація дозвілля складає одну з важливих складових процесу психологічного забезпечення їх діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дозвілля людини активно досліджується у соціології (Ю.М. Ключко, В.Д. Ковтун, Л.О. Троєльнікова, Н.М. Цимбалюк [6,3]), Н.Б. Путіловська, К. Роджек [10], педагогіці, культурології (І.В.Петрова), психології (Д. Келлі, Ф.Зімбардо [8, 9]). Водночас характер взаємозв'язків дозвілля та людини певної професії в сучасному світі, дозвілля людини та її внутрішнього світу залишається ще недостатньо дослідженим [1].

Останнім часом змінилось як суспільство, так і змістовність вільного часу людей. У вільний час людина має можливість займатися різноманітною діяльністю на свій розсуд [6]. У період відпочинку від праці, реадптації після бойових дій тощо вона залишається "один на один" зі своїми важливими життєвими проблемами [2,6,8,10]. Вільний час і конструктивізація дозвіллевої діяльності дозволяють особистості стати суб'єктом власного життя. Цей напрям підготовлений традицією української психолого-педагогічної думки щодо осмислення власного життя і підпорядкованості його свідомо поставленій меті та розвитку суб'єктності (В.О.Татенко, 1996; О.Ф. Бондаренко [3]).

У "Дозвіллевих ідентичностях і взаємодіях" (Д. Келлі, 1983) автор аналізує дозвілля людей в контексті зміни ролей і їх вільного вибору протягом усього життя в соціумі, в якому вони виробляють ідентичності, які виражають те, ким вони насправді хотіли б бути. Він фокусується на видах дозвілля, які є як найбільш поширеними у вільному часі, так і найбільш

значущими особистісними зустрічами "обличчям до обличчя", сімейним спілкуванням і піднесеними подіями, які зустрічаються серед буденності.

Розмаїття обраних стилів дозвілля розвивається з доступних можливостей і в зв'язку з культурними цінностями, які є результатом самовизначення. Дозвілля є явищем соціальним і екзистенціальним, тому найкраще його можна зрозуміти в діалектиці ролейових очікувань і рішень.

У теорії дозвілля Д. Келлі важливими є поняття ролі та ідентичності, вибору особистістю близьких спільнот, що є доленосним для життя.

Прогресивні сучасні суспільства вписують дозвілля у "ціннісно-смысловий ряд прогресивного і інноваційного експериментування людини заради її ж майбутнього" [7]. Суспільствам, орієнтованим на домінування і підкорення, важко досягнути розуміння цього справжнього статусу людини, орієнтованої внутрішньо на творчість.

Культуру дозвілля розглядають як форму внутрішньої культури людини, яка передбачає наявність у неї певних особистісних якостей, які дають змогу змістовно та з користю проводити вільний час. Тобто, можна говорити про індивідуально-суб'єктивний аспект культури дозвілля, який виражає себе в бажаннях та потребах, ціннісних орієнтаціях та меті, тобто залежить від спрямованості особистості на самореалізацію. Процес самоорганізації дозвіллевої діяльності залежить від загальної культури людини та культури психологічної. Культура вільного часу зводиться до проблеми його змісту з огляду на особливості особистісного зростання. Основу культури вільного часу становить свідомо особистість, яка раціонально обирає зміст діяльності з врахуванням обставин, певних уподобань і перспективи особистісного розвитку.

Основою культури вільного часу є вміння гармонізувати відпочинок і потребу, наприклад, у підвищенні кваліфікації тощо.

Актуальність проблеми, з однієї сторони, з іншої – відсутність сучасних досліджень психологічних особливостей дозвіллевої діяльності майбутніх офіцерів у вітчизняному просторі визначили мету даної статті.

Мета дослідження: дослідити зв'язок між ставленням до виконання навчальних завдань та рівнем розвитку суб'єктності особистості в самоорганізації вільного часу майбутнього офіцера.

Для реалізації поставленої мети було визначено три завдання:

1. Здійснити аналіз наукової літератури щодо сутності дозвіллевої діяльності і значущості вільного часу у загальному життєвому просторі майбутнього офіцера.

2. Визначити критерії оцінки рівнів організації дозвіллевої діяльності.

3. Встановити зв'язок ставлення курсантів до виконання навчальних завдань і рівня організації ними власного життєвого часу.

Виклад основного матеріалу і результатів дослідження. Види дозвіллевої діяльності можна класифікувати за п'ятьма групами: відпочинок, розваги, свята, самоосвіта, творчість [2].

Дозвілля – це сукупність видів діяльності, які здійснюються людьми у вільний час для задоволення певних фізичних, інтелектуальних, соціальних і культурних потреб. У широкому значенні дозвілля ототожнюють з вільним часом, який розуміють як частину позаробочого часу людини, не зайнятого проблемами підтримання повсякденної життєдіяльності. Зарубіжними вченими дозвілля як науковий термін походить від латинського слова "licere", що у перекладі означає "бути дозволеним", французького слова "loisir" ("вільний час") та англійського слова "leisure" ("свобода вибору дій").

Дозвілля занадто часто сприймається як комплекс заходів, які люди виконують, коли всі важливі завдання виконані. На нашу думку, сучасним є аналіз, який демонструє центральне місце дозвілля для розвитку людини і її значущих відносин.

Проведеними нами дослідженнями вільного часу майбутніх офіцерів було охоплено 120 курсантів Військової академії. Використовувалась авторська анкета "Яким є твій вільний час?", яка розкривала значення вільного часу у житті курсанта та представлення у ньому різних видів діяльності, методика оцінки ставлення до виконання навчальних завдань (А. Троц, 2004); експертна оцінка, що визначає рівень організації дозвіллевої діяльності курсантом, контент-аналіз творів курсантів "Мій вільний час", діагностична групова бесіда, тест Д. Келлі. Опитування на основі тесту Д. Келлі дозволяє виявити смислові конструкти людини відносно дозвілля. Смислові конструкти насправді є втіленням і показником цілей і мотивів особистості такою ж мірою, як смисл відтворює цілісну структуру особистості.

Ми використовували такі статистичні методи: кореляційний та описовий аналіз.

В результаті аналізу літератури та пілотажного дослідження курсантів Військової академії визначено три критерії:

- 1) ініціативність, що визначається відношенням організованої суб'єктом діяльності у загальній кількості вільного часу;
- 2) задоволеність, яка розглядається як психічний стан, що характеризує рівень задоволення суб'єктом реалізації свого вільного часу у обраних видах діяльності;
- 3) орієнтованість на самовдосконалення.

Курсанти, що навчаються на першому курсі ВВНЗ (вищого військового навчального закладу), характеризуються особливою сензитивністю до майбутньої професії, до серйозного навчання і до життєвої перспективи в цілому. Адаптація відбувається на тлі протиріч між звичними формами

поведінки і статутними вимогами. Цей період адаптації до вищого військового навчального закладу призводить до того, що курсанти, здебільшого, займаються тими видами дозвіллевої діяльності, до яких тенденція намітилась ще до ВВНЗ.

Другий курс характеризується завершенням адаптації до життєдіяльності у ВВНЗ, іде активний процес алгоритму організації вільного часу, підвищується активність і намічаються відповідні тенденції у дозвіллі.

Третій курс характеризується підвищеною самостійністю. З другого – відзначається те, що курсанти навчаються нерідко нижче своїх можливостей, що співіснує з їх суб'єктивністю в організації вільного часу.

Третій курс можна характеризувати як утворення нової цілісності особистості з чіткою організацією свого вільного часу. Це період гострого осмислення найболючіших питань життя. Мабуть, саме третій курс потребує особливої уваги. За змістом у цьому етапі навчання має бути сприяння особистості в пошуках сенсу і активна діяльність, спрямована на опанування професійним еталоном і моральним ідеалом, неминущими національними цінностями буття.

На четвертому курсі навчаються курсанти, які вже сформувалися у професійному відношенні, вони мають певну життєву позицію, розуміння значущості вільного часу, орієнтовані на самовдосконалення, самореалізацію та творчість в організації дозвіллевої діяльності.

У психолого-педагогічній літературі міститься значний матеріал щодо впливу шляхів, які визначають дозвіллеву активність курсанта. Як один з найбільш важливих факторів, що впливає на дозвіллеву активність курсантів, відзначаються міжособистісні відносини в курсантських колективах, правильна організація навчальної діяльності, спрямованість особистості, професійна спрямованість, наявність навичок і вмій у курсантів до самоорганізації вільного часу.

Констатовано, що рівень самоорганізації дозвіллевої діяльності є недостатньо високим. Встановлено позитивний статистично значущий зв'язок ($r = 0,683$ при $p < 0,01$) між рівнем розвитку самоорганізації вільного часу курсантами та ставленням до навчання у вищому військовому навчальному закладі. Суть такого зв'язку полягає в тому, що рівень самоорганізації вільного часу здебільшого є вищим у курсантів з відповідальним ставленням до навчання, ніж з низьким рівнем виконання навчальних завдань. Показано, що існує негативний статистично значущий зв'язок між рівнем організації вільного часу, загальним показником виконання навчальних завдань та кількістю вільного часу.

Суть такого зв'язку полягає в тому, що зі зменшення кількості вільного часу рівень показників ставлення до виконання навчальних завдань зменшується. Це можна пояснити тим, що збільшення кількості вільно-

го часу за умови його якісної організації дає можливість для створення достатніх умов для розвитку суб'єктності майбутнього офіцера та загального показника його самоорганізації, що проявляє себе у різних формах дозвілєвої активності.

Проводилась психодіагностична групова бесіда, яка показала, що вільний час та дозвілєва діяльність має значущість по відношенню до життя (яке умовно прийнято за 90%) як життєстверджувальний простір – від 60% до 100% (незалежно від його кількості); його значення збільшується, коли вільного часу стає менше.

При цьому рівень організації дозвілєвої діяльності у вільному часі у різних курсантів коливається від 10 % до 80 %. Це час, коли "я здійснюю свій вибір", цей час є "розвитком особистості за межами необхідності", він є діагностичним і свідчить як про особистість в цілому, так і про неї як професіонала – військового офіцера. У цьому (вільному) часі визначальним є інтерес. Виходячи з цього, "мій інтерес може реалізовуватись через мої цілі (волю) і моє бажання (потреби)". Там, де цілі домінують, реалізованість вільного часу корелює з самореалізованістю. Провідними видами діяльності в інтегративній дозвілєвій діяльності є навчання (іноземна мова, історія тощо), фізична культура (чи спорт) та спілкування (серед референтної групи, з дівчиною, у клубі за інтересами). Курсанти визначають вільний час, здебільшого, як такий, що розвиває особистість, з невеличким відсотком осіб, які характеризують його як такого, що деструктивно впливає на особистість.

Після задоволення потреб організму, у вільний час провідним виступає хобі, яке знімає напруження, але корелює з професійною діяльністю (полювання, рибалка, спортивне орієнтування по місцевості, краєзнавчі походи).

Деструктивна поведінка поводження у вільний час займає невеликий процент та характеризує курсантів з низьким рівнем ставлення до навчання.

При встановленій загальній тенденції організації вільного часу, якісний аналіз показав, що існує певна підгрупа людей, які добре навчаються за рахунок вільного часу, однак така його організація не приносить їм задоволення, що, на нашу думку, може вплинути на навчальну мотивацію і має враховуватися у психокорекційній роботі. На формування ставлення курсанта до дозвілєвої діяльності безпосередньо впливають їх власні ціннісні орієнтації та система ціннісних орієнтацій старших командирів, взаємин в процесі службової діяльності.

Засіб Д. Келлі дозволяє розглянути виключність конструктів кожної людини, виявити найбільш важливі і значущі параметри (глибинні конструкти), що лежать в основі конкретних оцінок і ставлень.

Працюючи з методикою Д. Келлі, той, хто досліджується, опиняється в ситуації пізнання власної системи ставлень. Тому ця методика може бути використана в якості "ефективного засобу самоаналізу і самопізнання" (Ю.М. Забродін).

У репертуар ролей, запропонованих Д. Келлі, нами були внесені доповнення до класу самореалізації у вільний час. Цей клас ми вважали необхідним у нашому дослідженні у зв'язку з вивченням орієнтації людини на самореалізацію. У відповідних конструктах немає однозначності між поняттями "успішний", "щасливий", "моральний" і "той, що самореалізується у вільний час", хоча семантична близькість між даними поняттями має місце.

Аналіз класу самореалізації дозволяє курсанту стати в позицію дослідника, що аналізує проблеми особистісного зростання у вільний час.

Від домінування рефлексивної центрованості на оцінці ставлення до себе з боку інших курсант підходить до розуміння причинно-наслідкових залежностей цього ставлення, яке обумовлює організація власного вільного часу. На другому курсі провідним фактором є фактор "орієнтації курсанта на якості особистості". Найбільшу вагу отримав фактор, що визначив роль якостей, які органічно проявляються в залежності від самоорганізації вільного часу. Має вагоме значення фактор особистісної можливості курсанта створити себе як особистість у час, який він організовує самостійно. У курсантів третього курсу, як показав аналіз вільного часу, підвищується роль індивідуальності та вага вольових якостей. Якості особистості як активного діяча органічно з'єднані у свідомості курсантів з якостями розуму і мають на цьому курсі значну вагу. На четвертому курсі співвідношення ваги факторів, у цілому, зберігається. При цьому, аналізуючи зміст конструктів майбутніх офіцерів у сукупності зі значеннями їх ваги, слід відзначити, що особливо гостро у свідомості курсантів визначено факт приналежності до професії військового. Курсанти більше замислюються над проблемами самореалізації, орієнтовані на активне придбання досвіду у вільний час, що дозволить вважати себе особистістю, яка відбулася та здійснила себе.

Висновки. 1. Виявлено статистично значущий зв'язок між рівнем розвитку самоорганізації вільного часу і ставленням курсанта до виконання навчальних завдань. 2. Встановлені закономірності доцільно враховувати в практиці діяльності військових освітніх організацій з метою підвищення суб'єктивності майбутніх офіцерів в умовах трансформації сучасної системи освіти.

Отримані результати дослідження дозволяють:

1) визначати зміст напрямів впливу щодо сприяння самоорганізації вільного часу курсантами;

2) окреслити шляхи та методи психологічного супроводу процесу підготовки протягом всього періоду навчання в освітньому закладі;

3) формувати ефективні індивідуальні програми особистісного розвитку та самоудосконалення;

4) вдосконалювати систему дозвілля як частину психологічного забезпечення у ЗС України. У цілому, оцінка суб'єктності курсанта у дозвіллевій діяльності дає важливу інформацію про рівень психологічної культури в організації вільного часу, що впливає на ефективність їх навчальної діяльності.

Окреслено потребу процесу підготовки майбутніх офіцерів, що забезпечує формування в них особистісного світосприйняття на основі зміни підходу до свого вільного часу. За таких умов суб'єктність виявлятиметься в побудові у курсантів власних смислів, світоглядних позицій та мотиваційно-ціннісних настановлень, активізуючи їх можливість бути суб'єктом дозвіллевої діяльності, вільного часу, а також власного життя.

Саме у вільний час майбутній офіцер може максимально проявити внутрішню свободу волі, зробити вільний вибір та через самоорганізацію дозвіллевої діяльності сформувати особистісні неповторні сенси.

Перспективи подальших досліджень полягають в удосконаленні існуючих та розробці нових практичних психологічних підходів до підготовки майбутнього офіцера, що ефективно організовує свій життєвий простір, вільний час і дозвілля.

Список використаних джерел

1. Актуальні проблеми психології вищої військової школи: навчальний посібник / Л.А. Снігур, О.П. Розмазнін, В.В. Луханін, О.В. Булгакова. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2019. 188 с.

2. Гріньова О.М. Психологічні особливості становлення етнічної ідентичності особистості пізнього юнацького віку. Психологія: реальність і перспективи. 2017. № 9. С. 35-41.

3. Олійник О. Теоретичні основи культурно-дозвіллевої діяльності студентської молоді. Соціальна робота і соціальна освіта. 2017. №3. С. 136-145.

4. Концепція Державної цільової соціальної програми "Молодь України" на 2016-2020 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1018-2015-%D1%80#n9>.

5. Культурно-дозвіллева сфера України: динаміка змін та перетворень: монографія / Ю.М. Ключко, В.Д. Ковтун, Л.О. Троєльнікова, Н.М. Цимбалюк. Київ : МКМУ. 2003. С. 56-114.

6. Дончак А.М. Психологічні чинники особистісного становлення майбутнього офіцера у військовому інституті: дис...канд. псих. наук : 19.00.07. Одеса : ВІОНПУ, 2012. 20 с.

7. Ярошенко Н.Н. Ценности досуга в контексте цивилизационного развития. Вестник МГУКИ. 2011. №6. С. 66-75.

8. Kelly, J. Leisure Identities and Interactions Publisher name. (2019). Routledge library editions. Leisure studies, 7214. [in English].

9. Zimbardo, F. Man Interrupted: Why Young Men Are Struggling and What We Can Do About It. Publisher name. (2016). Conari Press, 344. [in English].

10. Rojek, C. Article title. Leisure and Life politic. Publisher name. (2010). Leisuresciens. V.23, 43-47. [in English].

Spysok vykorystanykh dzherel

1. Snihur L.A., Rozmaznin O.P., Lukhanin V.V., Bulhakova O.V. Aktual'ni problemy psykholohii vyschoi vijs'kovoi shkoly [Topical problems of psychology of high military school]. Kherson: OLDI-PLYuS, 2019, 188 p. [in Ukrainian].

2. Hrin'ova O.M. Psykholohichni osoblyvosti stanovlennia etnichnoi identychnosti osobystosti pizn'oho iunats'koho viku [Psychological peculiarities of the development of ethnic identity of a late adolescent] Psykholohiia: real'nist' i perspektyvy: zb. nauk. prats' [Psychology: Reality and Perspectives: Coll. Sciences. wash]. Rivne, 2017, pp. 35-41. [in Ukrainian].

3. Olijnyk O.B. Teoretychni osnovy kul'turno-dozvillievoi diial'nosti student'skoi molodi [The theoretical bases of cultural and leisure activities of student youth] Sotsial'na robota i sotsial'na osvita [Social work and social education], Kharkiv: №3, pp. 136-145. [in Ukrainian].

4. Kontsepsiia Derzhavnoi tsil'ovoi sotsial'noi prohramy "Molod' Ukrainy" na 2016-2020 [Concept of the State Target Social Program "Youth of Ukraine for 2016-2020]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1018-2015-%D1%80#n9> [in Ukrainian].

5. Kliuchko Y.M., Kovtun V.D., Troiel'nikova L.O., Tymbaliuk N.M. Kul'turno-dozvillieva sfera Ukrainy: dynamika zmin ta peretvoren' [Leisure sphere of Ukraine: dynamics of changes and transformations]. Kyiv: Monohrafiia, 2003, pp. 56-114. [in Ukrainian].

6. Donchak A.M. Psykholohichni chynnyky osobystisnoho stanovlennia majbutn'oho ofitsera u vijs'kovomu [Psychological factors of personal development of the future of officer in the military] Dys...kand. psykol. nauk [Dissertation for the degree of Candidate of Psychological Sciences]. Odesa, 2012, 20 p. [in Ukrainian].

7. Yaroshenko N.N. (2011). Tsennosti dosuha v kontekste tsyvylyzatsyonnoho razvytyia [The values of leisure in the context of civilizational development]. Vestnyk-Messenger: MHUKY, 6, 66-75. [in Russian].

8. Kelly, J. Leisure Identities and Interactions Publisher name. (2019). Routledge library editions. Leisure studies, 7214. [in English].

9. Zimbardo, F. Man Interrupted: Why Young Men Are Struggling and What We Can Do About It. Publisher name. (2016). Conari Press, 344. [in English].

10. Rojek, C. Article title. Leisure and Life politic. Publisher name. (2010). Leisuresciens. V.23, 43-47. [in English].

M.R. Tsybal. The study of cadet free time as a significant factor in the quality training of the future officer in a higher military educational institution. The article highlights a number of theoretical approaches to the problems of free time and leisure activities. Studies of modern scientists in relation to leisure are considered. Based on an empirical study conducted among cadets of the military academy, a significant relationship was found between the fulfillment of training tasks and the effectiveness of self-organization of leisure activities. The indicators characteristic of the psychological characteristics of the organization of free time of future officers in the conditions of training at a higher military educational institution are analyzed in detail. The essence of satisfaction with free time, its focus on self-improvement, the initiative of a cadet or passivity is analyzed.

Westudied the relations hipbetweenlearn in gandleisure. The studywas from the firstto graduatetrainingcourse. The number of cadetswas 120 people. Fre etime developspersonalityandpr of essional. The relationship of cadetsaffects the organization of free time.

Value orientations influence the organization of free time. Free time is associated with self-realization. The adaptation process is characterized by pre-university forms of leisure.

The leisure algorithm changes and locks in this second during preparation. Separate qualities and strong-willed qualities for development will be developed in the third year, which rises during leisure activities.

The profession of a serviceman is most clearly manifested in consciousness in his spare time in his fourth year.

Keywords: training of future officers, free time, leisure activities, satisfaction with free time, attitude to fulfillment of training tasks, initiative, passivity, personal growth, destructiveness.